

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΝΑ ΘΑΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΕΙΣ ΚΑΝΑΝ ΤΗΣ ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ

Τὴν Κυριακὴν τοῦ θωμᾶ, 22^ᾰ Ἀπριλίου/ 5^ᾰ Μαΐου 2019, ἡ Ἑλληνορθόδοξος Κοινότης τῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας ἐώρτασε κατὰ τὴν τάξιν αὐτῆς τὴν μνήμην τοῦ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ μικρᾷ κώμῃ τῆς Κανᾶ τελεσθέντος θαύματος τῆς μετατροπῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον, διὰ τὴν εὐφροσύνην τῶν προσκληθέντων εἰς τὸν γάμον, τὸν ὁποῖον καὶ ὁ Κύριος ἠλόγησεν, προσκεκλημένος ὢν μετὰ τῆς Μητρὸς Αὐτοῦ.

Τῆς θείας Λειτουργίας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ ταύτῃ προεξῆρξεν ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων ὡς τοῦ Ἡγουμένου Θαβῶρ Ἀρχιμανδρίτου Ἰλαρίωνος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Σωφρονίου καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Μοδέστου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Κανᾶ καὶ προσευχομένων πολλῶν Ὀρθοδόξων πιστῶν τῆς ἐνορίας ταύτης καὶ προσκυνητῶν.

Τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφάνερωσε τὴν δόξαν Αὐτοῦ καὶ ἐπίστευσαν εἰς Αὐτόν οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ» (Ἰωάν. 2,11), λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Τό ἄκτιστον καὶ ἀνέσπερον φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ἔνθα ἐγένετο ὁ γάμος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀφ' ἑνὸς μὲν ἦτο παροῦσα καὶ ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ (Ἰωάν. 2,1), ἀφ' ἑτέρου δέ ἐκλήθη καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ", (Ἰωάν. 2,2), ἵνα εὐχαριστιακῶς δοξολογήσωμεν καὶ εὐλογήσωμεν Χριστὸν Ἀναστάντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Διὰ τῆς συμμετοχῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς γάμους τοῦ φίλου αὐτοῦ Σίμωνος τοῦ Κανανίτου, τοῦ καλουμένου Ζηλωτοῦ (Λουκ. 6,15) ἐγένοντο δύο τινά: Πρῶτον μὲν ἠγιαζέτο τό μυστήριον τοῦ τιμίου γάμου καὶ ἡ γυνὴ ἠλευθεροῦτο τῆς κατάρας τοῦ νόμου τοῦ Μωσαϊκοῦ, ὡς διδάσκει ὁ Ἁγ. Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγων: «Γάμος μὲν γάρ ὁ τίμιος ἠγιαζέτο, ἀρὰ δέ ἡ κατὰ γυναικὸς ἐκποδὼν· οὐ γάρ ἐν λύπαις ἔτι τέξονται τέκνα, καὶ αὐτὴν ἡμῶν τῆς γεννήσεως τὴν ἀρχὴν εὐλογήσαντος τοῦ Χριστοῦ». Δεύτερον δέ ἐποίησε τό ὕδωρ εἰς οἶνον, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης λέγων: «Ὡς δέ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρικλινὸς τό ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον καὶ οὐκ ἦδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ἦδεισαν οἱ ἠντληκότες τό ὕδωρ», (Ἰωάν. 2,9).

Ἐν τῷ γάμῳ τούτῳ ὁ Ἰησοῦς ἐφάνερωσε διὰ πρώτην φοράν τὴν δόξαν Αὐτοῦ,

δηλονότι τήν θεότητα Αὐτοῦ. Μάλιστα δέ, ἐφανέρωσεν ὅτι ὁ τοῦ Θεοῦ Λόγος καταβέβηκεν ἐξ οὐρανοῦ εἰς τήν γῆν, ἵνα οἰκειοποιηθῇ τήν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν κατά τόν τρόπον τοῦ νυμφίου, δεδομένου ὅτι εὐλόγως / ὀρθῶς ἡ ἀνθρωπότης καλεῖται «νύμφη», ὁ δέ Σωτήρ Χριστός «Νυμφίος» κατά τόν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ἐν Κανᾶ γάμος ἀποτελεῖ καί προτύπων τοῦ πνευματικοῦ γάμου, τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ μετά τῆς νύμφης τῆς Ἐκκλησίας, ὡς μαρτυρεῖ καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ἐν τῇ Ἀποκαλύψει αὐτοῦ λέγων: «Χαίρομεν καί ἀγαλλιώμεθα καί δῶμεν τήν δόξαν αὐτῷ, ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου καί ἡ γυνή αὐτοῦ ἠτοίμασεν ἑαυτήν. Καί ἐδόθη αὐτῇ, ἵνα περιβάληται βύσσινον λαμπρόν καθαρόν· τό γάρ βύσσινον, τά δικαιώματα τῶν ἁγίων ἐστί. Καί λέγει μοι· γράψον, μακάριοι οἱ εἰς τό δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. Καί λέγει μοι· οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοί τοῦ Θεοῦ εἰσι». (Ἀποκ. 19,7-9) Καί ἀναλυτικώτερον, ἅς χαίρωμεν καί ἅς εὐφραινώμεθα ἀπό ἀγαλλίαςιν καί ἅς δώσωμεν κάθε δόξαν εἰς Αὐτόν, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ γάμου τοῦ Ἀρνίου, τοῦ πνευματικοῦ καί αἰωνίου Νυμφίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί ἡ γυνή αὐτοῦ, ἡ πνευματική νύμφη Ἐκκλησία, ἐστόλισεν καί ἐτοίμασεν ἑαυτήν. Καί τῆς ἐδόθη ἀπό τόν Θεόν λαμπρά βυσσίνη στολή καθάρᾳ, πού συμβολίζει τήν Βασιλικήν τῆς χάριν καί ἀγιότητα. Διότι τό βύσσινον ἔνδυμα εἶναι αἰ ἀρεταί τῶν ἁγίων τῆς θριαμβευούσης Ἐκκλησίας, τῆς νέας Ἱερουσαλήμ, τῆς αἰωνίου νύμφης τοῦ Χριστοῦ. Καί μου εἶπεν ὁ ἄγγελος. Γράψε. Μακάριοι εἶναι οἱ προσκεκλημένοι εἰς τό δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ Ἀρνίου, οἱ ὅποιοι θά μετέχουν τῆς αἰωνίου χαρᾶς· καί μακαριότητος καί μοῦ εἶπεν· Αὐτοί οἱ λόγοι πού βεβαιώνουν τήν μακαριότητα τῶν πιστῶν διά τῆς ἐνώσεώς των μέ τόν Χριστόν εἶναι ἀληθεῖς, εἶναι λόγοι τοῦ Θεοῦ».

Ὅσον δέ ἀφορᾷ εἰς τό σημεῖον, δηλονότι τό θαῦμα τῆς μεταβολῆς τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον, τοῦτο δέν ἀποτελεῖ μόνον τήν φανέρωσιν τῆς δόξης τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλά καί τόν τύπον τοῦ καινοῦ ἐν Χριστοῦ πόματος, ἐκ τοῦ ὁποίου καλούμεθα νά πῖωμεν, ὡς ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός. «Δεῦτε πόμα πῖωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα».

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐπώνυμοι ὄντες τοῦ ὑπέρ πάντων ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, (Φιλιπ. 2,9), πίνομεν πλέον τό καινούργιον ποτόν, τό «καινόν πόμα», τό ὁποῖον ἀναβλύζει ἀπό τόν Ζωοδόχον Τάφον τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι πηγῆ ἀκένωτη, πηγῆ ἀφθαρσίας· πηγῆ, ἡ ὁποία μᾶς χαρίζει τόν ἀνακαινισμόν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Καί διερωτώμεθα, ποῖον εἶναι ἀκριβῶς τό «καινόν τοῦτο πόμα»; Εἶναι τό Τίμιον καί Ζωοποιόν αἷμα τοῦ Χριστοῦ, «τό περί πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν», (Ματθ. 26,28). Εἶναι ἡ συμμετοχή ἡμῶν εἰς τό εὐχαριστιακόν δεῖπνον τοῦ Κυριακοῦ σώματος καί αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ἔνθα προγευόμεθα τῆς αἰωνίου ζωῆς καί τῆς κοινῆς ἀναστάσεως ἡμῶν. «Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καί ἐγώ ἀναστήσω αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ», (Ἰωάν. 6,54), λέγει Κύριος. Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «θαυμάσαι προσήκει τόν ἅγιον Εὐαγγελιστήν (Ἰωάννην) τόν εἰπόντα: «Καί ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο»:», (Ἰωάν 1,14). Οὐ γάρ ὅτι γέγονεν ἐν σαρκί, ἀλλ' ὅτι γέγονεν σὰρξ, ἵνα δείξη τήν ἔνωσιν. Μένει γάρ ἐκάτερον, ὅπερ ἐστί τῆ φύσει, καί εἷς ἐξ ἀμφοῖν ὁ Χριστός· ἀπορρήτως δέ καί ὑπέρ νοῦν τό ἀνθρώπινον ἠνωμένος ὁ Λόγος τῇ ἰδίᾳ σαρκί».

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἀγαπητοί μου, καί ἡ ἔνδοξος Αὐτοῦ Ἀνάστασις ἀποτελοῦν τό θεμέλιον τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «θεμέλιον γάρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρά τόν κείμενον, ὃς ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός», (Α΄ Κορ. 3,11) καί ἀλλαχοῦ λέγει: «Εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή δέ καί ἡ πίστις ὑμῶν», (Α΄ Κορ. 15,14).

Ἐξ ἄλλου, ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς, ὁ Δίδυμος, ἐπιβεβαιοῖ διὰ τῆς πιστῆς ἀπιστίας αὐτοῦ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής λέγων: «εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· φέρε τόν δάκτυλόν σου ὧδε καί ἴδε τάς χεῖράς μου, καί φέρε τὴν χεῖρά σου καί βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καί μή γίνου ἄπιστος, ἀλλά πιστός. καί ἀπεκρίθη Θωμᾶς καί εἶπεν αὐτῷ· ὁ Κύριός μου καί ὁ θεός μου. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καί πιστεύσαντες». (Ἰωάν. 20, 27-29).

«Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται· Πάσχα καινόν, ἅγιον, Πάσχα μυστικόν,... Πάσχα τό πύλας ἡμῖν τοῦ παραδείσου ἀνοίξαν», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας. Καί τοῦτο διότι σήμερον, Κυριακῇ δευτέρᾳ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὰ ἐγκαίνια ἐορτάζομεν τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως.

Τὰ δέ ἐγκαίνια ταῦτα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀφοροῦν εἰς τὴν ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου τῆς ἁμαρτίας ἐλευθερωθεῖσαν ἐν Χριστῷ καί διὰ Χριστοῦ ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν, τὴν θεωθεῖσαν ἐν τῇ Ἀναστάσει Αὐτοῦ καί οὕτω πλέον δυναμένην μετασχεῖν ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας τοῦ Κυρίου. «Λέγω δέ ὑμῖν οὐ μὴ πῖω ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννηήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτό πίνω μεθ' ὑμῶν καινόν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς μου», (Ματθ. 26,29).

Παρακαλέσωμεν τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τὴν Ὑπερευλογημένην Θεοτόκον καί ἀειπάρθενον Μαρίαν, ἵνα μετὰ τοῦ νυμφίου καί Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Κανανίτου πρεσβεύουσιν ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντι Σωτῆρι ἡμῶν Χριστῷ ἀξιωθῆναι ἡμᾶς μετασχεῖν τοῦ Δείπνου τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Ἔτη πολλά καί Χριστός Ἀνέστη”.

Τῆς θείας Λειτουργίας ἀπολυθείσης, ἠκολούθησε λιτανεία τρίς περίξ τοῦ ναοῦ καί ἀνάγνωσις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ θαύματος τοῦ ἐν Κανᾷ γάμου.

Μετὰ ταῦτα ἔφηβοι τῆς ἐνορίας ἐχόρεψαν παραδοσιακοὺς Παλαιστινιακοὺς χορούς εἰς τό προαύλιον τοῦ Ναοῦ καί τέλος ὁ φιλόξενος ἠγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος παρέθεσε τράπεζαν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται :

Ὡ Πάσχα τό μέγα καί ἱερώτατον Χριστέ, ὦ Σοφία καί Λόγε τοῦ Θεοῦ καί δύναμις, δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, Σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Πασχαλίου ἐορτῆς.

Ἡ σημερινή ἐορτή τοῦ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας Γάμου εἶναι καί ἐορτή τῆς ἱστορικῆς πόλεως τῆς Κανᾷ, ἡ ὁποία συνδέεται ἀρρήκτως με τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ρωμαιορθοδόξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Περιττόν νά εἴπωμεν ὅτι ἡ Κανᾷ καί ὁ λαός αὐτῆς Χριστιανοί καί Μουσουλμᾶνοι συζοῦν καί συνυπάρχουν ἐν ἀρμονίᾳ καί κοινωνικῇ συνοχῇ.

Ἡμεῖς προσωπικῶς εἶχομεν τὴν εὐλογημένην ὄντως δυνατότητα, νὰ ὑπηρετήσωμεν ὡς Ἡγούμενος καὶ Πνευματικὸς Ποιμὴν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ προσκυνήματι, πράγμα τό ὁποῖον μᾶς συνέδεσε τόσον με τόν τόπον, ὅσον καί με τόν λαόν καί τούς κατοίκους τοῦ ἱεροῦ τούτου τόπου.

Ἡ μεθ' ὑμῶν σημερινή συναναστροφή δέν εἶναι ἀπλῶς ποιμαντική. Ἐχει ἰδιαιτέραν σημασίαν δι' ἡμᾶς. Καί τοῦτο, διότι εἰς τούς παρευρισκομένους ἐνταῦθα ἀναγνωρίζω τὴν νέαν γενεάν, χωρὶς βεβαίως νὰ παραθεωρῶμεν τούς παλαιοτέρους, ἢ ὁποία νέα γενεά ἐγαλουχήθη με τὰ νάματα τῆς Ρωμηοσύνης καί τῆς ἀγάπης τῆς γῆς καί τῶν Πατέρων καί τῶν Προγόνων αὐτῶν.

Τό Ρωμαιορθόδοξον Πατριαρχεῖον, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, εἶναι αὐτό τό ὁποῖον ἀφ' ἑνός μὲν διεφύλαξε καί διετήρησε διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὴν ἱερότητα ὡς καί τὴν παγκοσμιότητα τοῦ τόπου τῆς Κανᾶ. Ἀφ' ἑτέρου δέ ἀπετέλεσε τὴν ἐγγύησιν τῆς διατηρήσεως τῆς θρησκευτικῆς καί παραδοσιακῆς ταυτότητος τῶν διαβιούντων ἐνταῦθα Χριστιανῶν.

Ἡ δέ σημερινή Πασχάλιος ἐορτὴ ἀποτελεῖ τρανήν ἀπόδειξιν καί μαρτυρίαν ἀδιάφυστον τοῦ γεγονότος τούτου. Διό καί κατακλείωμεν τὴν ὁμιλίαν μας διὰ στόματος τοῦ ὑμνωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ λέγοντος: “Ἀναστάσεως ἡμέρα, καί λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καί ἀλλήλους περιπτυσώμεθα. Εἶπωμεν ἀδελφοί, καί τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καί οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος». Ἀμήν

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας